

се принудихъ и дадохъ заявление въ Министерството на Народното Просвѣщение, да ми се даде пенсия споредъ първия законъ, който едва ми пригуди още 28 лева и 35 стотинки, та станж тъй пенсията ми 178 лева и 35 стотинки, съ която си останжхъ и до днесъ и съ нея живѣхъ, както можж! т. е. отъ една страна си плащамъ дълговетѣ и земамъ на кредитъ, а подиръ три мѣсeca, като си земж пенсията, плащамъ си до колкото можж и пакъ начнавамъ кредита; но, слава Богу, като добъръ и редовенъ платецъ, хората ми даватъ кредитъ; намѣрихъ се обаче хора, които не познаватъ отъ близо работитѣ и частния ми невиненъ животъ и си позволихъ, като да ме критикуватъ, тж за разноските ми, както и за частния ми животъ, щото много пъти най святата моя цѣль и намѣрение прѣтълкувахъ въ неприличенъ животъ! но ако бѣхъ въ дома ми отъ близо, щѣхъ друго да видятъ и друго мнѣнне да си съставятъ. Азъ обаче оставилъ времето и дневниците си, които всѣки денъ описватъ частния ми животъ подробно, да покажатъ на тѣзи, че сѫ били излѣгани и страшно измамени въ критикуването си, като си мислили, че всичките хора чувствуваха тж, както тѣхното слабо сърдце и като че нѣма въ свѣта въздържание и добродѣтель. „Чистото небе, казва една гръцка пословица, отъ гърмелъ не се бои“, а друга още поясно казва, че „слънцето въ всякакви мръсни мѣста се вижда, но пакъ си остава чисто“. Доволно ме удовлетворява още, че въ дѣлъто си учителствование съмъ поучавалъ и вкоренилъ въ сърдцата на учениците си въздържанието, доброто поведение, християнския животъ и добродѣтельта, а съмъ поучавалъ въ черковитѣ и съмъ напечатилъ православни проповѣдници за священниците, тълкованието на Нѣдѣлните Апостоли и Евангелия съ толко разни слова, което подражава днесъ и моя синъ Прѣславъ Доброплодний съ человѣческите слабости.